Povećanje domaćeg javnog duga.....

“Za financiranje dospjelog duga Hrvatska će se na domaćem tržištu zadužiti novim, 3 mlrd kuna vrijednim, izdanjem 10-godišnjih obveznica, odlučila je u četvrtak Vlada. Obveznice će imati datum izdanja 9. srpnja, dok je datum iskupa 8. veljače 2017. godine, a izdaju se uz fiksnu kamatnu stopu koja iznosi 4,75 posto.”

Hrvatska dospjele dugove skuladno svojoj “odluci” namjerava reprogramirati na domaćem financijskom tržištu. Ništa novog. Ipak, rebalans proračuna kao što smo to u prethodnom komentaru eksplicirali nije usmjeren, temeljem rasta poreznih prihoda, na saniranje državne blagajne već je određen za predizbornu promidžbu. Sadašnjost nam, drugim riječima, određuju predstojeći izbori; budućnost nam određuju vjerovnici. Sve je nestvarno do te mjere da se hrvatski građanin naprosto ne snalazi u labirintu reprogramiranju dugova, s jedne strane, i, s druge strane zadovoljavanju interesa potencijalnih birača.

Ono što želim napomenuti je kamatna stopa. Naime kamatna stopa od 4,75% u osnovi znači da hrvatska vlast očekuje veću stopu rasta bruto domaćeg proizvoda od 4,75%. Mene zabrinjava činjenica da je očekivana stopa rasta doamćeg društvenog proizvoda u srednjem roku u najmanju ruku dvojbena.

Ponovno se vraćam na moj objavljen članak krajem 2006. godine kada sam tvrdio, danas je situacija još nepovoljnija, da je servisiranje inozemnog duga i inozemnih uoaganja vrlo skupa priča i iznosi gotovo 7,5% rasta domaćeg bruto društvenog proizvoda. Drugim riječima Hrvatskoj je potrebna stopa rasta izvora od najmanje 7,5% bruto domaćeg proizvoda da bi servisirala inozemne obveze. Promatrajući privredna kretanja možemo uočiti da se pokrivenost uvoza izvozoim smanjuje. Drugim riječima stvari se pogoršavaju i, skohodno izensenom, sve više postajemo ovisni od inozemnih vjerovnika ma koliko se država zaduživala na domaćem tržištu. Centralna banka može pokušati rješiti problem ali ga ona, objektivno, nije u stanju riješiti.

I to je to.